
FESTA MAJOR DE CALDES DE MALAVELLA ■

Mercè Barnadas és la bibliotecària de Caldes de Malavella des del 1992, any en què es va inaugurar la biblioteca municipal Francesc Ferrer i Guàrdia. L'equipament té 1.200 socis i és la quarta de Catalunya en documents prestats a poblacions amb menys de 4.000 habitants. Barnadas entén la lectura com «un acte íntim», i per això durant tota l'entrevista intenta defugir les generalitzacions sobre els lectors. El seu projecte immediat és difondre la biblioteca entre la gent gran i els adults de més de quaranta anys.

MERCÈ BARNADAS. Bibliotecària

«Un món sense llibres seria un món menys lliure»

■ —S'imagina un món sense llibres?

—«Sóc bibliotecària i em costaria molt. Crec que seria un món menys lliure. Però definir què és llegir és tan difícil que encara ho seria més definir un món on no hi hagués llibres.»

—Què pensa quan sent que cada cop es llegeix menys?

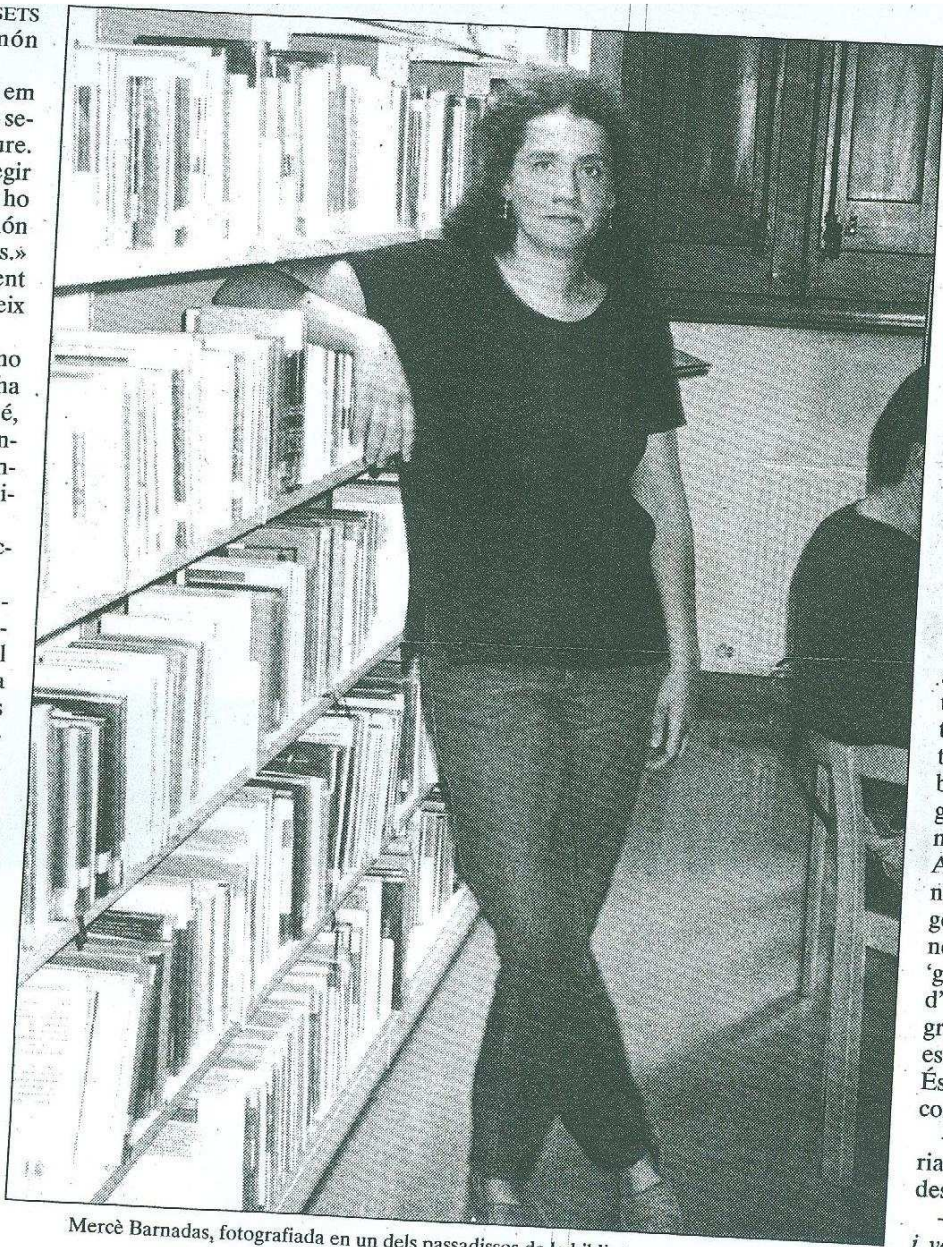
—«Em sembla que no és cert. No sé quan s'ha llegit més que ara. Ara bé, potser sí que tenim una tendència a no poder concentrar-nos en una sola activitat.»

—Caldes és una vila lectora?

—«Crec que aquí es llegeix molt, i des de la biblioteca i l'escola fem el que podem perquè encara es llegeixi més. Tenim uns 1.200 socis, que representen aproximadament un terç de la població. Les xifres de llibres per habitant són bastant altes. L'any passat hi va haver 4.900 usuaris que van endur-se llibres prestats.»

—Des de la biblioteca, es nota el poder dels mitjans audiovisuals?

—«La televisió té un costat positiu perquè pot despertar la curiositat de la gent. No crec que a causa de la televisió es deixi de llegir, perquè la curiositat que condueix a obrir un llibre sempre hi és. A més, són dues coses molt diferents. La lectura no serveix per al mateix que la televisió. Llegir és un acte més íntim, en el qual es posa

Mercè Barnadas, fotografiada en un dels passadissos de la biblioteca. Foto: M. BASSETS.

molt d'un mateix. El llibre es mantindrà perquè els dubtes i les inquietuds que fan que es llegeixi són els

mateixos que abans.»

—Com s'adapta la biblioteca a l'era Internet?

—«Ho intentem. Hem

introduït la informàtica: tenim un ordinador en el qual la gent ve a fer treballs. La biblioteca també ofereix

vídeos i discs compactes que, per cert, estan enganxant força.»

—Amb quines dificultats s'enfronta?

—«El més difícil és estar al dia, perquè cada any es publiquen molts llibres. A més, molts pobles amb menys de 5.000 habitants no tenen bibliotecaris que hagin estudiat biblioteconomia, i la preparació és autodidacta, per la qual cosa se n'ha d'anar aprenent dia a dia.»

—Quins projectes té la biblioteca?

—«Durant els cinc primers anys de vida hem treballat molt amb vista a la mainada. Hem fet moltes activitats en col·laboració amb l'escola: lectures, contes... Però aquest any m'interessaria obrir la biblioteca a altres capes de població, especialment a la gent gran i als adults de més de quaranta anys. Aquesta última és, en general, l'edat en què es llegeix menys, perquè no tenen temps. Ho faríem amb 'guies de lectura': es tracta d'un tema i d'una bibliografia sobre el tema que es pot trobar a la biblioteca. És una bona manera per començar a llegir.»

—Quin llibre recomanaria la bibliotecària de Caldes per aquest estiu?

—«Per als adults, *Viuire i veure*, de Tísner. En un mes, es pot llegir els quatre volums. I per als nanos, *El diari secret d'Adrian Mole*. Com que els el faran llegir a l'institut, ja ho hauran fet.»

«Mai miro quin llibre agafen els usuaris»

M.B.

■ —Llegeixen més els homes o les dones?

—«Em sembla que més o menys igual.»

—Quin gènere es llegeix més?

—«El més sol·licitat són els *booms* editorials. En canvi es llegeix molt poc assaig.»

—I poesia?

—«Molt poca. Però últimament vénen molts adolescents a demanar-ne. Trobo a faltar una col·lecció per a joves, perquè molta de la que hi ha publicada no els arriba.»

—Quins llibres agraden més als joves d'ara?

—«Continua agradant molt la novel·la d'aventures i romàntica. Ara hi ha molt bons autors de novel·la juvenil. Per posar uns exemples: Andreu Martín, Isabel Clara Simó, Roal Dahl o bé Maria Mercè Roca.»

—I als nens?

—«No es pot generalitzar, però quan un llibre té alguna cosa a veure amb la televisió, és més fàcil que els nens el llegeixin.»

—Vostè deu conèixer els gustos dels caldens.

—«No, de cap manera.

Mai miro quin llibre agafen els lectors.»

—No sent curiositat?

—«No. La lectura és un acte íntim, i mirar què s'enduen em semblaria una intromissió, ho trobaria molt malament.»